

HOVRCH - HOROLEZECKÝ ODDÍL VRCHOVINY

VÝSTAVA FOTOGRAFIÍ
k 50.výročí organizovaného horolezectví
v Novém Městě nad Metují

3. - 31. 10. 2013

VERNISÁŽ VE ČTVRTEK 3.10. V 18. HODIN

Koná se ve společenském sále, vstup volný.
Otevřeno v provozní době knihovny.

Součástí výstavy jsou přednášky (vždy od 18.00 hodin):

Austrálie a Tasmánie lezecky - úterý 8.10., přednáší **Miroslav Mach**
Winter Survival - Norská Handargervidda v zimě - čtvrtok 17.10., přednáší **Michal Martínek**
Alpy horolezecky - čtvrtok 24.10., přednáší **Petr Hacker**

Historie horolezectví v Novém Městě nad Metují

stručná historie v datech

rok 1961 – výstup novoměstského rodáka Doc. RNDr. Josefa Sekry, CSC. (1928 - 2008) na Leninův štít v Pamiřu vysoký 7.134 metrů, po dobu šest let se stal držitelem českého horolezeckého výškového rekordu.

rok 1963 – založení novoměstského horolezeckého oddílu. Prvním předsedou se stal Jiří Walter. Oddíl sdružoval asi 14 členů (Jiří Walter, Miroslav Kulhavý, Miroslav Kosek, Marcel Horná, Bohouš Brejř, Láďa Vymetálek, Josef Burianek, Honza Chvátal, Petr Martiněk, Miroslav Loren, Milan Doubek, Fejkl Vladimír, Kosová Lenka, Brejtrová Ludmila)

rok 1967 – předsedou oddílu se stal Miroslav Kulhavý (ve funkci byl až do rozpadu NM oddílu v polovině 90.let)

začátek 70. let – oddíl má 11 členů (Blážek, Burianek, Horná, Horová, Lochman, Kulhavý, Vymetálek, Peterová, Walter, Kosek, Loren)

polovina 70. let – do oddílu vstupují mladí lezci Aleš „Alláh“ Skalák, Lubomír „Lofi“ Imlauf, Jiří Baláš, Tomáš Valášek a další

rok 1977 – objevení cvičných opukových skal naproti Sirkarně (současný HIS), opukový lom v Krčného u elektrárny a opukový lom v Opočně

rok 1977 – novoměstští začínají promlovat do tvorby pravovýstupů v Teplicko-adršpašských skalách (Aleš Skalák, Tomáš Valášek, Lubomír Imlauf, Jiří Baláš) a později, především Aleš Skalák, i v jiných pískovcových oblastech.

rok 1978 – Mira Kulhavý se zúčastnil expedice Náchod - Sahara, která byla složena z deseti zástupců horolezeckých oddílů náchodského okresu. Cílem expedice byly skální věže v pohoří Hogar ve Alžírsku a sousedním Nigeru.

začátek 80. let – oddíl má cca 17 členů, mimo jiné: Horná, Lochman, Skalák, Baláš, Valášek, Holada, Polák, Stříbrná, Zdárek, Špetlá, Imlauf, Loren, Kosek, Kulhavý, Kulhavá, Lochmanová Petrá, a další

polovina 80. let – oddíl naznamenal skoro 50% nárůst na 28 členů. Do oddílu vstoupili mimo jiné: Vladimír Růžička, Jan Hinlák, Luboš Pátek, Ladislav Hladík, Petr Hrubý, Miloš Dytar, Vladimír Kuběček, Václav Jakl, a další.

14. května 1989 – ustavují se členové schůze Horolezeckého oddílu Sokol Vrchoviny (HOVRCH). Prvním předsedou se stal Aleš Skalák. Oddíl měl v době založení 14 členů: Aleš Skalák, Vašek Horák, Lubomír Imlauf, Vladimír Růžička, Petra Růžičková, Jan Hinlák, Jiří Dokládal, Daniel Wolf, Michal Cohorna, Vášek Jung, Jiří Bauerfeind, Petr Švec, Petr Hrubý, Miroslav Haze.

rok 1992 – stavba umělé horolezecké stěny ve „stavrostovská“ tělocvičně. Provozována byla v letech 1992 – 1999. Odehrály se zde první lezecké závody dospělých a dětí, které se v různých podobách pořádají až do současnosti.

rok 1995 – předsedou oddílu (HOVRCH) se stal Bedřich Schejbal

rok 1996 – předsedou oddílu (HOVRCH) se stal Petr Hacker, který je v této funkci až do současnosti

polovina 90. let – zánik novoměstského horolezeckého oddílu

konec 90. let – nárůst tvorby pravovýstupů členy oddílu v pískovcových oblastech Polické pánev, Kálešová a Evě Skalákové se přidali další členové (Bedřich Schejbal, Vlastimil Adam, Petr Hacker, Tomáš Ryšavý, Jan Augusta a další příležitostní „zlatoukači“ Jiří Žabka, Tomáš Loren, Petr Hrubý, Miroslav Haze,...)

rok 2000 – stavba umělé lezecké stěny ve Vrchovinách. Provozována byla v letech 2000 – 2012.

rok 2001 – oddíl má 46 členů

rok 2002 – spuštěny webové stránky oddílu

rok 2007 – kupujeme část pozemku cvičných skal HIS v Novém Městě nad Metují. Začátek celkové obnovy a změny koncepce osazování fixního jištění v HISu.

rok 2009 – vznik dětského lezeckého družstva

rok 2010 – instalace rozvodů vody pro tvorbu umělého ledopádu v HISu

rok 2012 – stavba umělé stěny „Boulder Plechovky“ v Novém Městě nad Metují

rok 2013 – oddíl má přes 100 členů (za existenci obou oddílů jim prošlo přes 250 členů)

HOVRCH v současnosti není jen o lezení a horolezectví, jeho členové se zabývají i dalšími outdoorovými sporty. Početná je například jeho cyklo sekce, mezi další provozované sporty patří slackline, skialp, lyže, freeride, vysokohorská turistika, aj. Jezdí se na lodě, HOVRCH družstvo se účastní horolezeckých fotbalových turnajů v Aaru, atd.

Pravidelné oddílové akce fungující do současnosti

(fazeno podle délky trvání)

Otevření sezóny v HISu – s různou intenzitou od roku 1989. Oddílová brigáda v HISu a následná společenská část s posezením, opékáním a různými soutěžemi.

Vánoční lezecké závody – od roku 1992. První ročník lezeckých závodů se konal 27.12.1992 na umělé stěně v tělocvičně SOU. O dalších ročnicích, které probíhaly až do roku 1998, kdy byla stěna zrušena, nejprve bohužel žádné záznamy (asi 6 ročníků). Lezlo se zde na obtížnosti a na rychlosť. Od roku 2001 se závody přesunuly na nově vybudovanou stěnu ve Vrchovinách. Zde probíhaly závody v lezení na obtížnost až do roku 2011 (12 ročníků). Od roku 2012 se závody přesunuly na novou bouldrovku v Novém Městě nad Metují a staly se z nich závody v boulderingu (počítáno od 10. ročníku).

Dlouhá noc v HISu – od roku 1996. Sešlost kamarádů a přátel v předvánoční večer v HISu.

Běh Konička – od roku 2000, neboli „běh novoměstských horolezců“. Masochisticky závod v běhu z vrchu a do vrchu na Koničku u Přibyslaví s délkou cca 2km a převýšením 170m.

HAFO – od roku 2006. Festival amatérské fotografie a amatérského videa zaměřený na sporty v přírode (horolezectví, vodáctví, horská kola, skialpinismus, paragliding, yachting a ostatní vše méně adrenalinové sporty).

HISmaratón – od roku 2007. V této soutěži mají za úkol horolezecké dvojice vylezt co nejvyšší počet cest, v co nejkratším čase a nejdřív možném stylu. Počet cest se rok od roku zvyšuje, podle toho jak přibývají cesty v HISu.

Dětský HISmaratón – od roku 2010. Jednodenní dětské lezecké závody, které jsou inspirovány lezeckým HISmaratonem pro dospělé. Jde o dva nezávěsné závody probíhající současně: v prvním se leze na rychlosť (4 cesty) a ve druhém závodí na obtížnost (2 cesty).

Picle Cup – rok 2011 a 2012. v roce 2013 nebyly podmínky. Závod v ledovém lezení na rychlosť na umělém ledopádu v HISu.

MČR v historickém lyžování – od roku 2011. Závody na historických lyžích v dobovém oblečení s mezinárodní účastí.

HOVRCH MTBajk – od roku 2011. Závody na horských kolech v okolí Nového Města, určené všem horolezcům a členům spřátelených horolezeckých oddílů.

První znak Horolezeckého oddílu Vrchoviny (HOVRCH) navrhli v roce 1996 Jiří Žabka. Do znaku je použita věž Lucifer v Třešňové rokli (Broumovské stěny).

Nový znak HOVRCH byl navržen pro webové stránky v roce 2011, aby naznačil vystříhanou šířku oblasti outdoorových aktivit, kterými se zabývají členové oddílu. Návrh vyzel z veřejné soutěže a autorem je Mikuláš Zubec. Nový znak postupně nahrazuje znak starý.

Znak Spartaku Nové Město nad Metují – pod tuto organizaci spadaly do 90. let minulého století všechny sportovní oddíly Nového Města.

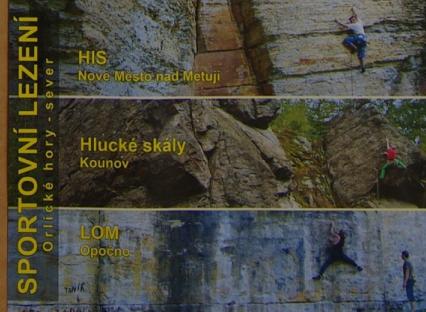
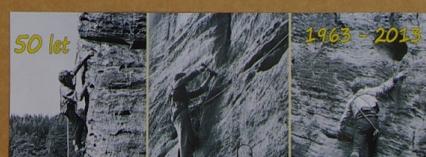

foto
no
va

Fotografie byly zpracovány
procesem C-print
a adjuštovány firmou Fotonova

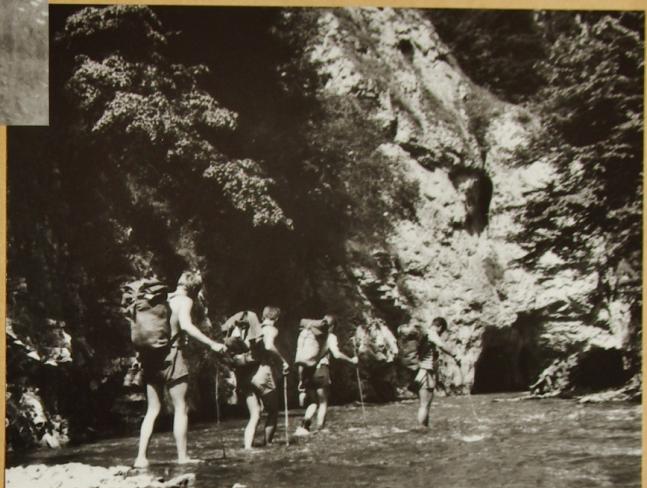
Černobilní fotografie, u kterých není
uváděn autor, jsou skenované
originální z archivu Miroslava
Kulhavého, Miroslava Lorenci,
Miroslava Koska, Vladimíra Růžičky,
Tomáše Valáška a Jaroslava
Lochmana. Veliče jim tímto děkuji za
zapůjčení!

Obálka připravované publikace:
- z jedné strany otevřete HISTORII novoměstského horolezectví
- z opačné strany otevřete PRŮVODCE tří lezeckých oblastí

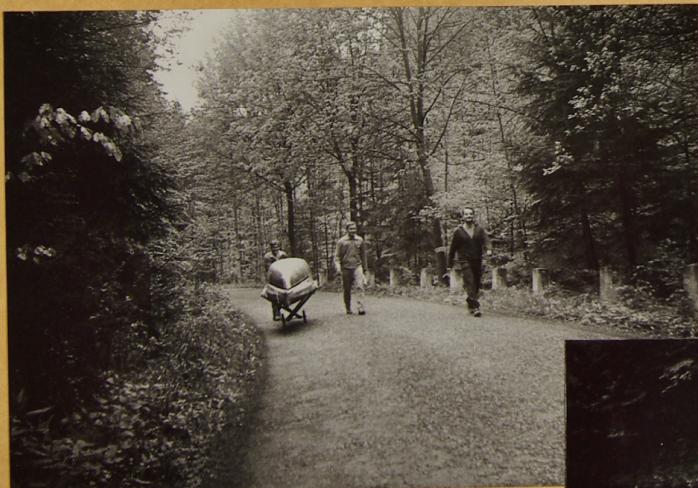
www.fotonova.cz

Vandr novoměstáků Slovenský ráj a sjíždění řeky Hron. Rok 1969
Stojící zleva: Jan Chvátl, Jozka Buránek, Petr Martinek, Miroslav Lorenc, sedící: Franta Chvátl a Láda Vymetálek.

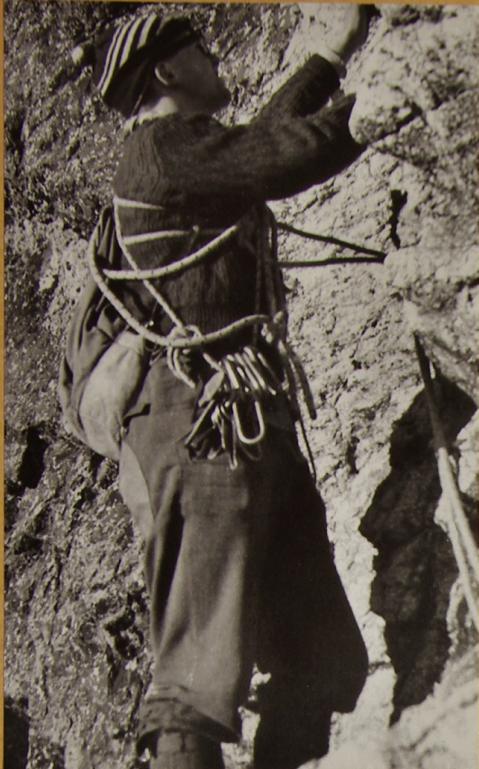
Průchod soutěskou řeky Hornád ve Slovenském ráji, bez současných lávek a žebříků, pouze dřem koryta. Přelom Hornádu cestou z Hrabošic do Čingova. Rok 1969

Jde se na lodě. Metuje, Peklo 1975. Jaroslav Lochman, Láda Vymetálek a Honza Chvátl

„a dojeli jsme...“ podomácku vyrobená kanoë s dřevěnou kostrou a polepená tvrzeným papírem. Láda Vymetálek a Honza Chvátl. Reka Metuje 1975

Miroslav Kulhavý v cestě „Hokejka“ na Lomnický štít, Vysoké Tatry, rok 1965

III. Horolezecká táborařství ve Vysokých Tatrách v roce 1968

Tabori

JAMSKÉ PLESO
Kružová výška 1447 m. Vodní zdroj: potok. Vybavení: dřevěné WC. Ochranný
otvor: polení TáMáPu Tri Studničky. Stanice horské služby: Štrbské pleso,
Hviezdoslav (státní lázně). Dostupnosť: po červenú značku ze Štrbského plesa
cca 50 min.

MENOUSOVSKÁ DOLINA
Telefónist je usídleno při řádovém potoku. Hlavní výška 1416 m. Aspiranta 10 stand - 80 osob (část rozsírování pro Státní horolezeckou školu ČSTV). Vodní zdroj: uvn. studánka. Využití: dřeviny, CH, oponadové nábytky. Odstranění ohrožení: polení Štrbského plesa. Starost Horácké služby - Popradské pleso (částečně kpt. Morávky - cca 20 min. Dostupnost: po mořské značce ze stanice ČSD Popradské pleso co 30 minut.

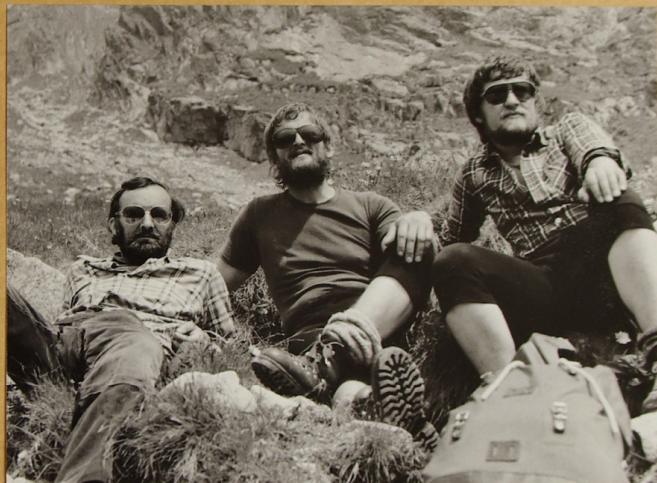
Zelené Pleso
Zelené pleso je umístěno na tradičním místě pod Brdoříkovou chatou (cca 10 min.).
Výhledy zde jsou krásné, všechny vrcholy jsou výraznější než v oblasti Štrbského plesa.

potok, studniček v dolní části chaty (právě dozíráte zdeň prováděnou vodu před použitím). Vybavení: dřevěné nosudy pod stany, dřevěné lavičky, opadová jáma. Cestovný obvod: polosej Kozímařské říčky. Stanice Horáku slouží Brdičovou chatu (cca 10 minut). Dostupnost: z autobusové stanice ČSAD Brdička voda 2,30 hod.

Třetíkrát je umístěno na polání Javorina. Naopak výška 1300 m. Kapacita 15 stand. - 30 osob. Vzdály si odpočív pod tiborem. Vybrané údery poskytují stany dřevěné 10, upodávají žáru. Ochranný obvod se pohybuje Javorinu. Střeží horu Sluhušku horoušen pod kůržinou. Dostupnosti od autobusového nádraží Českého Javorova po zelenou trase za 2 hodiny.

Příprava na výstupy... Jarda Lochman a Mira Kulhavý,
Zbojnická chata, Vysoké Tatry, 60. léta

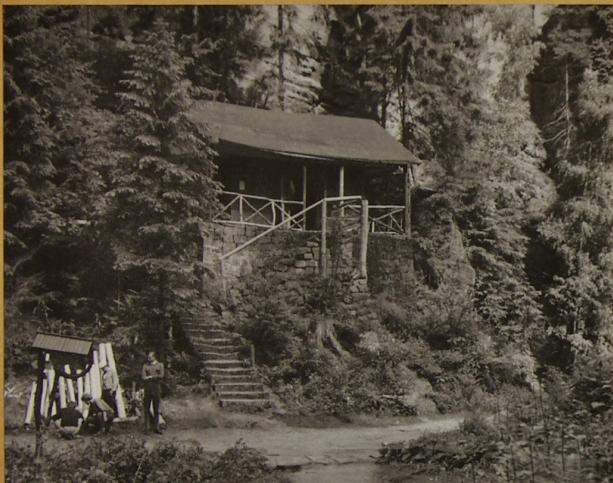
Slávek Macháček, Jarda Lochman a Honza Hlinák. Pod Rysmi, Vysoké Tatry, konec 70. let.

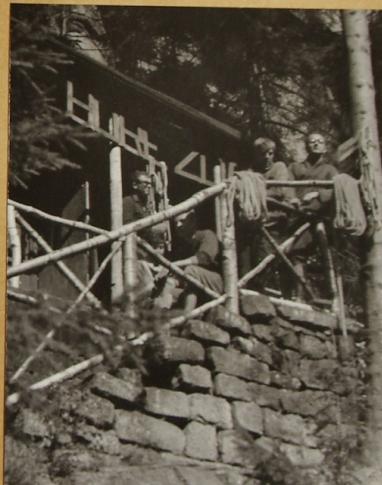
Novoměstská parta v Tatrách (Svišťová), Joska Buriánek, Honza Chvátal, Miroslav Lorenc, Petr Martinek, Láďa Vymetálek a Marcel Horák

Bývalá Náchodská chata v Adršpachu, (dnes je všechny horolezci náchodského regionu, která koncem 80. let vyhořela)

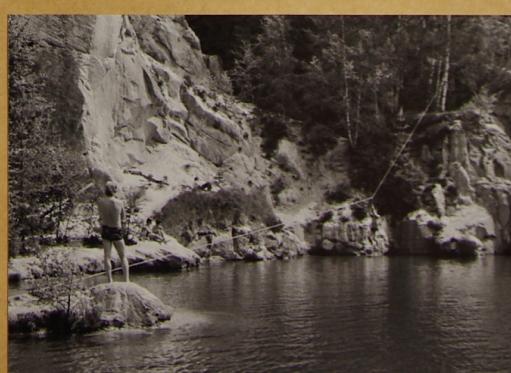
Bývalá horolezecká chata v Teplických skalách pod Nevěstou (u vstupu do Sibíru), 60. léta

Bývalá horolezecká chata v Teplických skalách pod Nevěstou, rok 1964 Zleva: Mira Kulhavý, Miroslav Kosek, Zimla, Jiří Walter

Mira Kulhavý na Ostaší, 60. léta

Horolezecké kratochvíle, lanovka na plásku v Ádru. 60. léta

Miroslav Kulhavý (vpředu) a Marcel Horňa, Vysoké Tatry, rok 1963

Mira Kulhavý horský fotograf, 60. léta

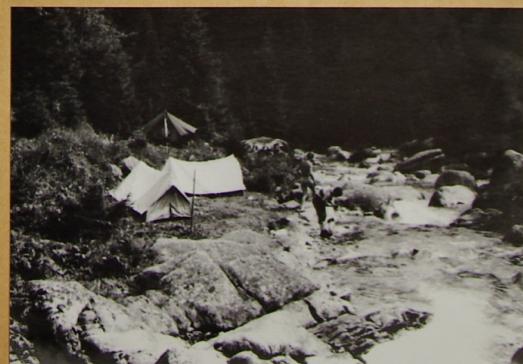
Marcel Horňa na Slavkovském štítu, Vysoké Tatry, 60. léta

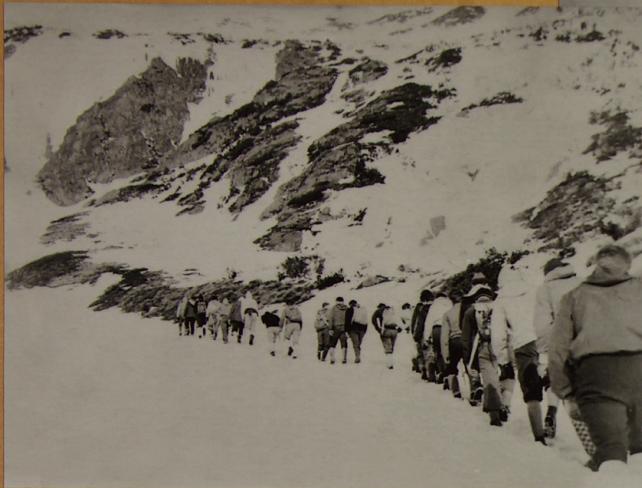
Před výstupem: Mira Kulhavý, Marcel Horňa, Láďa Vymetálek a Joska Burianek u Téryho chaty, Vysoké Tatry, 60. léta

Oddilový zájezd na Popradské pleso, rok 1964
Josef Burianek a Jiří Walter

Horolezecký tábor v Javorové dolině, rok 1966
Vysoké Tatry, tou dobou jediné velenohory kam se mohlo jezdit, se těšily velkému zájmu. Sem vedy často výjezdy novoměstských lezců i několikrát do roku. K pobytu se využívaly chaty, nebo oficiální vysokohorská tabořiště umístěná na hranici lesa, v místech s hodnotnými historickými terity, která byla vybavena podstavci pro umístění stinné a suchého WC. Tábery se nacházely například u Zeleného a Jamanského plesa, u Velkého, Javorové, Mengusovské doliny a jejich kapacita byla od 30 do 80 osob.

Ledové lezení v Obřím dole v Krkonoších, kde probíhaly oficiální kurzy zimního lezení, jako příprava pro horské lezení v Tatrách.

Výcvikový kurz na ledopádech v Obřím dole, Krkonoše, rok 1984

Výcvíkový kurz na ledopádech v Obřím dole, Krkonoše, rok 1963

Z P R E V A

činnosti horolezeckého oddílu TJ SPARTAK Nové Město nad Metují
v roce 1984

3

V roce 1984 došlo k značnému změnám v Šlenské základní očnidílně. Sezona jezdila mezi tými 50 % nových řidičů, což ovlivnilo celkovou činnost celého oddílu. Jednab se o zajistění základního vyučování všechny na cvičných závodech. Oddíl měl k 31. 12. 1984 22 řidičů, z nichž bylo 11 v aktívnu vstřícném závodění. Budou přijetí především horolezci, kteří se přestupují z jiných oddílů nejen u nich trávili čas, ale i všechny výukovní.

1. rok - 1984 - nábor, vybavení, základy lezení na sváldnutím jištění
 2. rok - 1985 - výcvik ve Vysokých Tatrách, seznámení s pokyny

ve výrobení a prodeji, seznámení s pohyby ve výrobeně, seznámení s místopisem, výstupy se zaměřením na získání výkonnostního stupně

"Horolezec"
3. rok - 1986 získání výkonnostních tříd a dalších cvičitelských
Zákonání mater. vybavení.
4. rok - 1987 pokud budou dobré zvládnuty předchozí fáze,
zajistit pro budoucí členy s odpovídajícími
kavalérsky zájezdů do zahraničních výletů
s tím, že finančne na zájezd budou návratné.

zajistě

Horečkovského čísla
Nejvýšim cílem bylo vzdálostní základní letecké techniky na písacovou desku. Významnou roli hrály jenom ženy, aby se zadělaly leteckou výkonností různých zemí. Počet žen, kteří se nejvíce rychle svou cílídkou základní leteckou lesem v možném čase, ještě samotného, v oblasti Adrešpach, Křížový vrch v Ostravě. Závodnice z dílenové, především Alena Skála s Miroslavem Kuňákovým a dalšími ženami, mohly výkonem, následujícím týdenním výstupem hraditme v horečkovském čísla za rok 1948, mimořádnou říči, že aktivitním členem.

pro výkonnostní růst v dalších letech.

Digitized by Google

Bude, určitě bude! V to doufáme všechni od vzniku sjednocené řetězovky. Až do této chvíle se však ještě neřídí řídka lada. V poslední době se hodí když horolezeckým skupinám. Motorlet je výrazně objevují se první horolezky. Motorlet zádat výrabil horolezecké karobiny. Dost se o tom mluvilo a slívají v tisku, rozhlaší, v televizi, na váchách a v mnoha dalších místech. Výrobce vlastně stále žije, ale založení pro to je zatím zdádat, při odkoupení některé firmy. ALE: Motorlet dodal dosud na trh (do 30.9.1984) 15000 ks a určito do konca roku dodá dalších 20000 ks a my se plánujeme, že v roce 1985 budeme mít výrobu v plném rozvoji. Výrobek je výrobek, který má výrobce. Výrobce nám dá každým dnem produkci 300 ks, kterou jde pořádně do obchodu. V příští roce je v plánu vyrobit 50000 ks karabin.

	norma UIAA	Karebina	Motorlet
bezpojistné matici a s pojistrom matici			
má výkonu sloužit pro všechny hodnoty normy UIAA. Pro informaci:			
pevnost v podélném směru	22 kN (2200 kp)	30 kN (3300 kp)	
pevnost v příčném směru	6 kN (600 kp)	9 kN (900 kp)	
pohlcení energie min.	110 Joule	150 Joule	
prostor po otevření palce	min. 18 mm	25 mm	
height	---	79 mm	
CGH	---	79 mm	85 - 90 mm

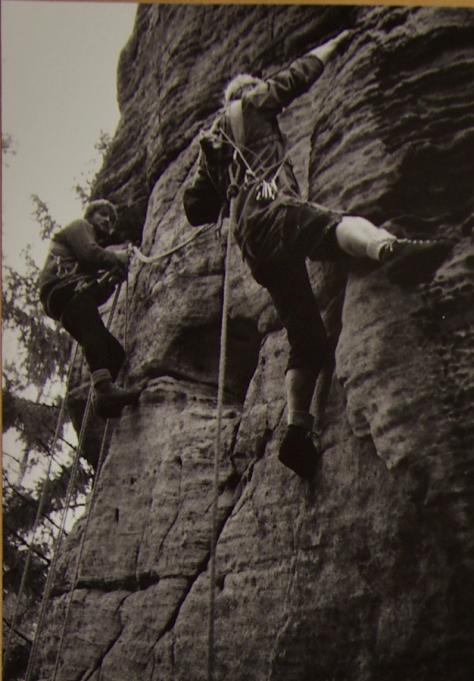
U druhé sáře se podařilo odstranit nepřijemnou vlastnost - pošlapání matice měl významný vliv na výkon. Změna díky provedení zákrutovodivu a zlepšení konstrukce karabiné a odpružení vedla k celkovému zlepšení. Když se to stane, je třeba karabinu znovu zatítit a matice rozřaďbovat. Změnu konstrukce se v oblasti zákrutovodivu využívá pevnost karabiny a matice se už nezakusuje.

Dále se silně vyvíjí (vyrábě jde téměř jistá) v Motoreltu a Strojmetalu přípravky slanovacích osen. Na trh by měly

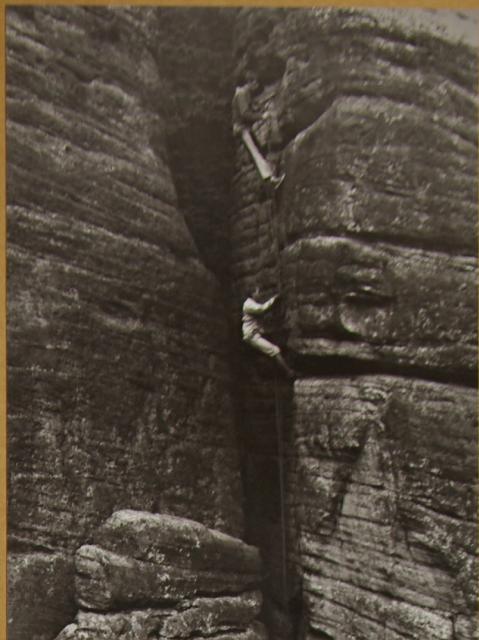
příjde jít v druhé čtvrtletí 1985. Osma bude podobná osmé Clog a devátá využívá kvadratního satelitu. Zdá se, že dobrá bude i desátá, když je přesněji řečeno.

Strojní Čenkov se pravý skoky, Mikrotrecha šplhádla (doufaje, že lepší než strmná Zlara), Krompachy stoupají želze, mluví se o úvazcích, novém tvou batohu a dalším materiálu. Perspektiva ještě jde, ale chce to větší iniciativu z našich stran. Doba podniků může nyní dodávat na trh spotřebné výrobky v oblasti lehkého strojírenství, právě tam bychom měli větší možnosti rozvoje. Jen využití výrobků

A co lana ?
Konečně se můžou říci jak je nejdovídající kvalita současné výráběny
a bylo zjištěno, že je nejdovídající kvalita současné výráběny
lani se dala upravit změnou technologie plutení. Kvalitě se zvý-
šení i při používání vláken z hezluagu v Hanáku.

Jaroslav Lochman dobrá Frantu Holadu u kruhu na Dvojčeti na Křížovém vrchu, 60. léta

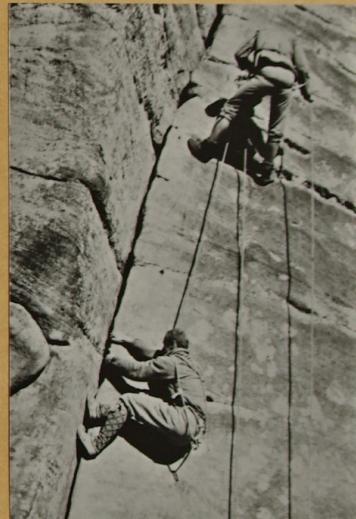
Josef Buriánek a Láďa Vymetálek na Vojenské věži
v Teplických skalách, 60. léta

ČETLI JSME ZA VÁS

Tajné vysílačky ve skalách?

Strážen (630 m), kam je asi lákaly před zdejším obdobím některé půstupné zeleznařské rudy, kterou tam pravděpodobně vysoké lezci. Z neznámých důvodů je zde drážní tunel, nad výsotní stanicí znak, který se snadní ohnutím zeleznaře zničí.

KSC a ONV

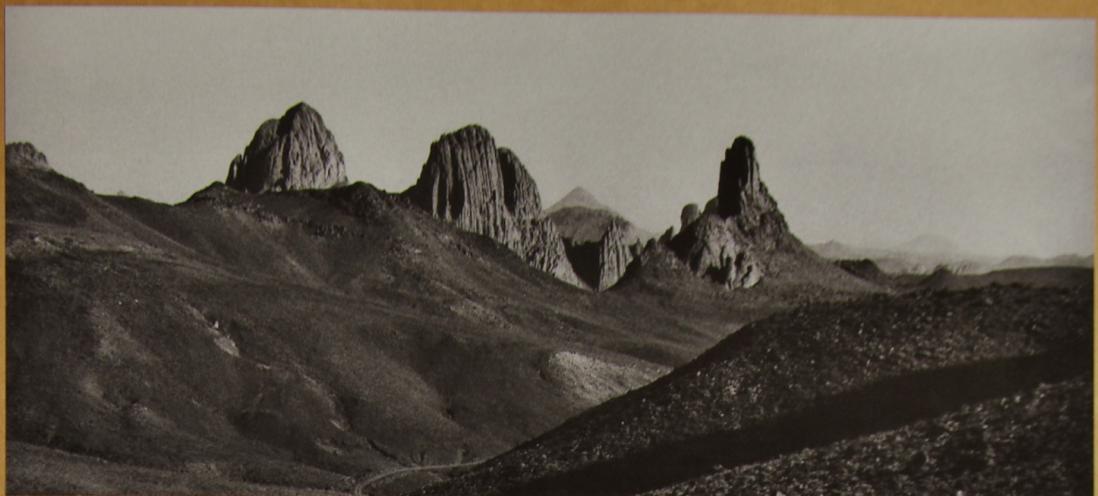

Cestu „Sokolík“ v Teplických skalách leze Miroslav Lorenc, jisti Miroslav Kosek, rok 1966

Cestou do skal. Láďa Vymetálek, Miroslav Lorenc a Josef Buriánek
v Teplických skalách, 60. léta

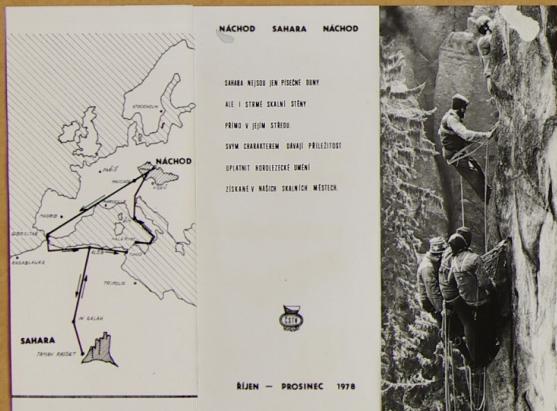

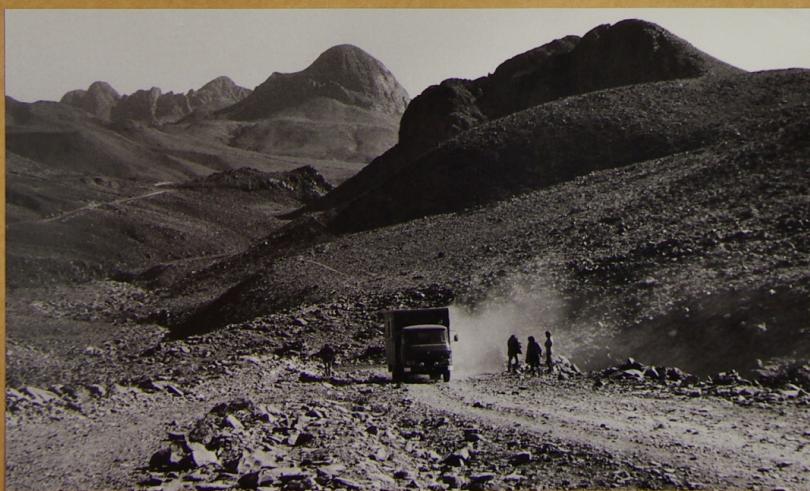
Expedice Sahara 1978.

Expedice byla složena z deseti zástupců horolezeckých oddílů náchodského okresu. Za novoměstský oddíl se účastnil Miroslav Kulhavý. Cílem expedice byly skloní vzdá vzdá 1000 metrovým lezením po vlastním jištění v pohoří Hogar v Alžírsku a sousedním Nigeru, a tvorba provozního. Expedice trvala dva a půl měsíce, dopravním prostředkem byla upravená skifrová Avie, se kterou najely 17 000 km.

foto z archivu Miroslava Kulhavého

Účastníci Expedice Sahara 1978 na jednom z vrcholů. Zleva nahore: Jirka, Seifert, pod nimi: Stiller, Doležal, Matějka, Slavík, Macek, Bauer, nejbliže: Kulhavý

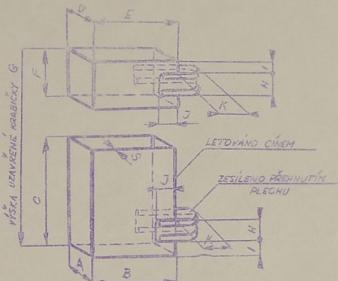
Bohumil Brejtr, Miroslav Kosek a Josef Buránek,
Teplické skály, rok 1963

Miroslav Kulhavý v Teplických skalách u Kance. Rok 1963

VRCHOLOVÁ KRABIČKA

MATERIAL: POZINKOVANÝ ALU

typ	ROZMĚRY												POZNÁMKA
	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	S	
1	34	130	150	39	135	80	155	30	25	20	30	0,8	
2	22	112	140	24	116	65	143	15	10	15	20	19	

ZAPISNÍK:

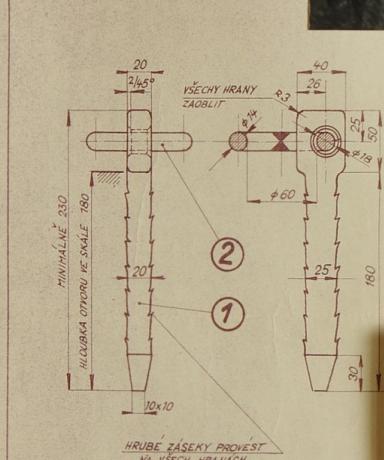
1. ZAPISNÍK: ŠTÝL ZAPISNÍKU JE VYHODNOTENÝM SKALICKÝM ALU
ZAPISNÍK: ŠTÝL ZAPISNÍKU JE VYHODNOTENÝM SKALICKÝM ALU
ROZMĚR: 92 x 150 x 75
S DĚLEM PRO TĚLOU

(LAMINÁTICKÝ PŘÍKROVEK D/ 2-032-66, Č 36085, čí. 2801/3304 - ŠKAR 422)

VRCHOLOVÁ KRABIČKA typu 1 se používá na význačných a často nevýhodněných skalických místech, krabička typu 2 se používá na ostatních většinách.

ŠKARUPKA, 22. 1. 1970

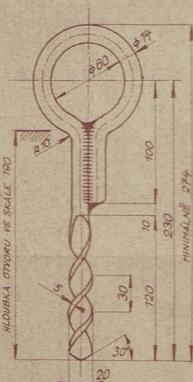
P 866

STĚNOVÝ KRUH

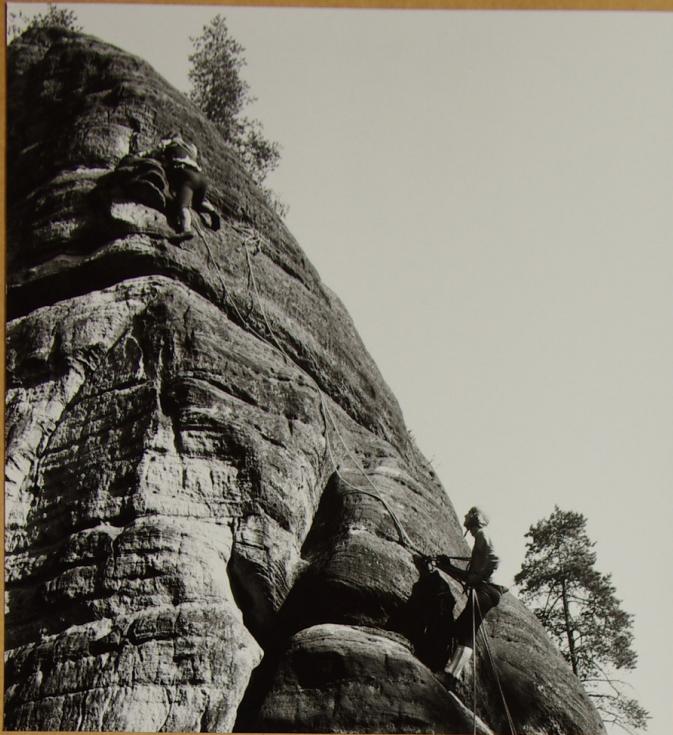
Mira Kulhavý a Amálie Sedláčková při zápisu do vrcholové knížky.
Teplické skály, Rok 1963

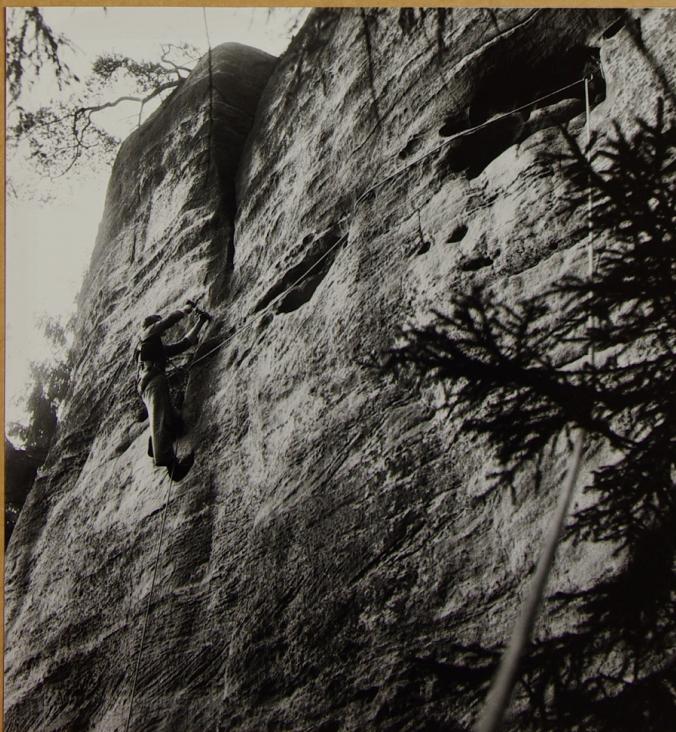
KRUH SE UPEVNĚNUJE ŽELEZOTMELEM FERROF

1	KULATINA	11373	\$14 x 400	SIROVÉ OBUSTRANÉ	0,5 kg
POS.	NÁZEV	MATER.	ROZMĚR	POZNÁMKA	VAKA
MĚŘITKO 1:2					
OV ČSTV.					
HOROLEZECKA SEKCE					
NACHOD					
DNE	20.12.1965				
KRESLIL:	ŠKARUPKA				

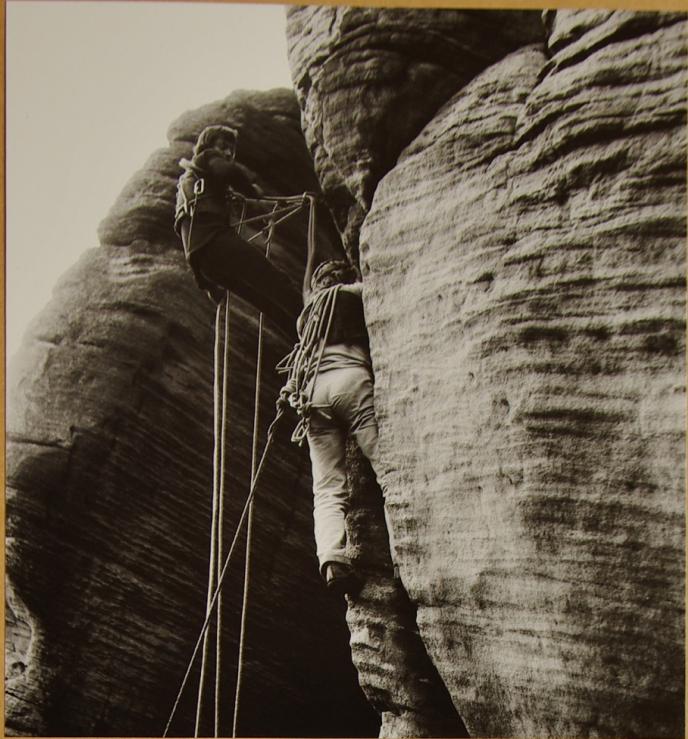
SLAŇOVACÍ KRUH

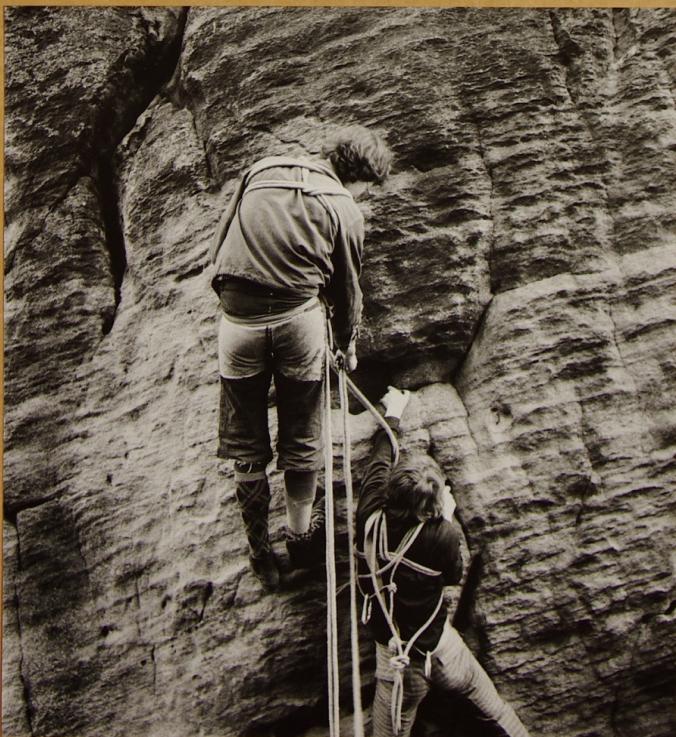
Prvovýstup "Novoměstská cesta" na Vojenskou věž v Teplických skalách. Tomáš Valášek
jistí Jirku Baláše. Rok 1977
foto: Lubomír Imlauf

Jeden z prvních prvovýstupů novoměšťáků. Aleš Skalák osazuje kruh v cestě „Z díry do díry“ Věž První milenec, Teplické skály, rok 1977
foto: Lubomír Imlauf

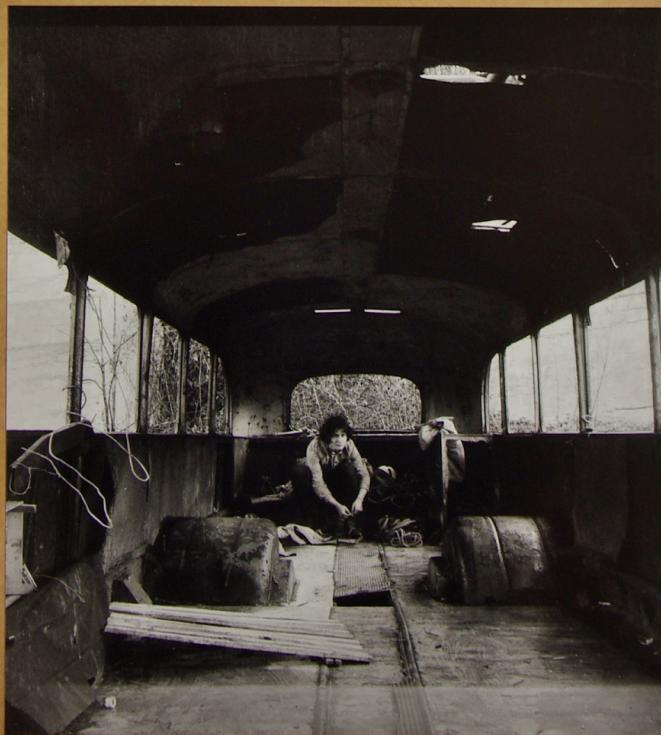
Tomáš Valášek (u kruhu) a Jiří Baláš v "Údolní cestě" na První, Křížový vrch, 70. léta
foto: Lubomír Imlauf

Aleš Skalák a Jiří Baláš, Beranova věž, Křížový vrch, rok 1977
Za povídání stojí „moderni ohoz“ lezců a způsob navazování.
foto: Lubomír Imlauf

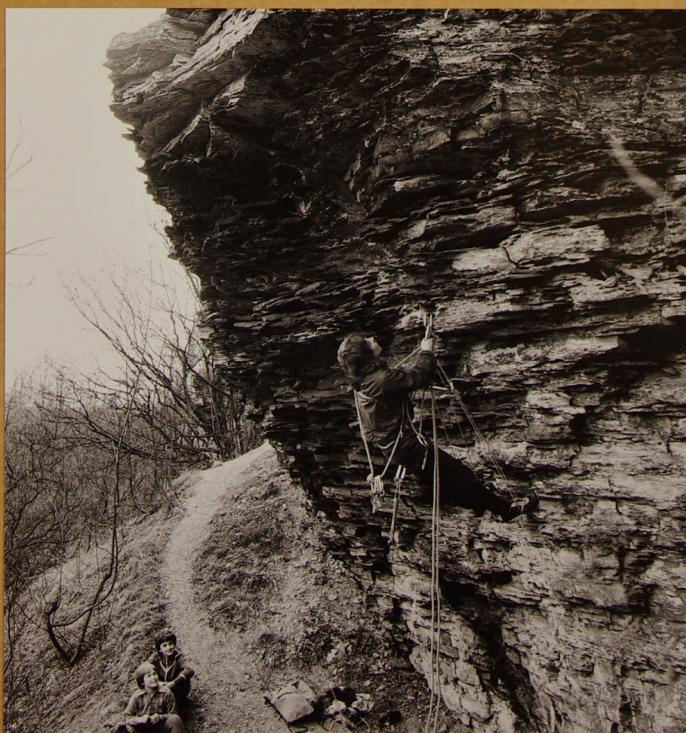
Horolezecký tábor v Bielovodské dolině, Vysoké Tatry, zleva Lubomír Imlauf a Pavel Lisák, rok 1982
foto z archivu Lubomíra Imlaufa

Jako zázemí v krčinském lomu sloužil vyřazený autobus (Lofi Imlauf, konec 70 let)
foto z archivu Lubomíra Imlaufa

Jiří Baláš a technické lezení s žebříčky v králickém lomu, konec 70. let.
foto: Lubomír Imlauf

Jiří Baláš v akci za přihlížení místní omladiny. Nácvik technického lezení s žebříčky
Konec 70. let.
foto: Lubomír Imlauf

Lezecká oblast HIS - stěny Mrcha, Prašivá, Hrbatá a Chaloupka v roce 2007 a 2013.
foto: Petr Hacker

HIS - původní svahy nad ohništěm v roce 2003.
foto: Lukáš Pechar

HIS a jeho historie

rok 1977 – první lezeckou akci provedli Jiří Baláš, Lubomír Imlau a Aleš Skálač

začátek 80. let – byly přezleny prakticky všechny možné varianty cest, včetně dvou obřích převíseb na straně od Beranova mostu. Vše se jistí seshora.

rok 1989 – osazeni prvního jístičho kruhu do stěny "Psi víno" (Aleš Skálač). V tomto období také doznal konečné podoby názvu oblasti. I když tyto využity počáteční pismena jmen tří lezců Horák, Imlau, Skálač.

rok 1995 – umístění stěnové knížky do steny "Katerina"

rok 1997 – pokusy s osazováním Ivaněho jístění do některých stěn ("Psi víno, Katerina, Kouť, Sokolik, Špálek, Letecká a Turecká šavle") Bedřich Schebal a další. Vždy jedna odjíštěná cesta ve stěně.

rok 1998 – začátek celkové obnovy, doplnění fixního jístění a sláňovacích retězů v centrální části HISu (Lukáš a Hanka Hojní, Ota Krásný). Tuto práci později ve větší míře převzal David Adamský.

rok 2007 – kupujeme pozemek větší části HISu a probíhá největší rekonstrukce v historii oblasti. Koná se velká "lídová veselice" k 30. výročí lezení v HISu. Do HISu je poprvé přiveden i elektrický proud. V HISu začínají vznikat dětské atrakce.

rok 2007 až 2013 jsou z lezecko-společenského pohledu pro HIS revoluční. Hlavní změnu byla koncepcie jístění stěn, tzn. několik sportovně odjíštěných cest ve stěně a každá se svým standardem. Vyspívá o tom statistika celkového počtu sportovních cest:

rok 2007 – 20 cest v HISu s lanovými stándy. Odkopáváním předskali pod Katerinou vzniká "Tribobit" stěna s nejdélejší cestou v HISu.

rok 2009 – 46 cest v HISu s lanovými stándy lanovo - retězovými.

rok 2009 – 46 cest v HISu s lanovými stándy lanovo - retězovými. Vzniká nejdélejší cesta HISu, traverz "Mechanický pomeranc" dlouhý 30m.

rok 2010 – 72 cest v HISu, jíz výhradně se standy retězovými, což čini 950 lezeckých metrů + přiblížně dalších 200 metrů v označených variantách. Po odstranění nestabilního pilíku před stěnou Hrbatá, zde vznikají další velmi těžké cesty HISu.

rok 2012 – 100 cest v HISu a cca 1000 m výšky.

rok 2013 – 108 cest v HISu, délka cest 1364 m (dvě cesty Kosmonaut a Dolnoploška byly prozatím zrušeny kvůli každoroční výrobě ledopádu). Vznikl nový sektor „Kamenolem“.

rok 2013 – 108 cest o celkové délce 1401m.

Není koncept jistění, ale i spravy nástupových plátek méně velkou měrou podobu oblasti. Z přírodního materiálu a kameni na opati skal se vyrábíval dnes už tak typické „hisovské“ zdíky, které dodávají jistěnky různý ráz celé oblasti.

V oblasti vzniká i zázemí pro rodiny s dětmi, a tak postupně přibývají i různé dětské atrakce: dřevěná mašinka, lanová a pevná houpačka, lanovka, domček s věží a vele k písankování.

Od roku 2010 vytváří členové „HIS ice týmu“ v levé stěně Letecké, v závislosti na teplotách, umělý ledopád a v přední převísele část ledový sloup. Lezení v ledu je primárně určeno členům oddílu.

Úpravy HISu podporují: Nové Město nad Metují, LM Asistent, Český horolezecký svaz, SA Trade

Centrum HISu v roce 1995 a 2011.
foto: Petr Hacker

Krásná hrana přes pět kruhů na masiv Kožich v Třešňové rokli (Broumovské stěny) a Jiří „Štěpuch“ Stěpán při jejím průlezu. Cesta s názvem „Vyprášený kožich“ Vllc, kterou v roce 2004 vylezli: Stando Lukavský, Vlastimil Adam a Mira Mach. foto: Petr Hacker

Aleš Skalák, Eva Skaláková a Stando „Cikán“ Lukavský spokojení na nově vylezené 45 metrů vysoké věži Kožnice v Broumovských stěnách. Podobný „skalp“ se v současnosti už těžko najde! Tuto věž vylezli prvnivstupem „Veľké divadlo“ Vllb v roce 1998. foto z archivu Aleše Skaláka.

Zabydlený bivak v lezecké oblasti Modřín (Labské pískovce), kde Aleš Skalák spolu se Standou „Cikánem“ Lukavským a Evou Skalákovou (na fotografii) vytvořili v 90. letech množství prvnivstupů. foto: Aleš Skalák

Jirka „Štěpuch“ Stěpán v jednom z prvních přeletez cesty „Výkřik do tmy“ IXa na věž Kozina v Teplických skalách. Prvnivstup: Petr Hacker a Jiří Žabka, rok 2000. foto: Petr Hacker

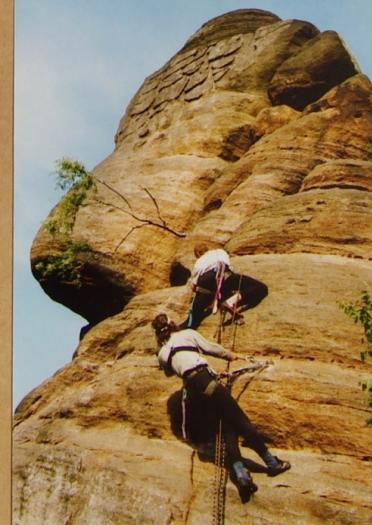
Úryvek textu z připravované publikace o historii novoměstského horolezectví:

Koncem roku 1977 začínají novoměstští „promouvat“ do **tvorby prvnivstupů** v Teplicko-adršpašských skalách. Jeden z nich prvnivstupů uskutečnil Aleš Skalák a Tomáš Valášek - Teplických skalách na věž První milence, cestou Zdřík pod dřevem v oblasti Vllb. Ve stejný den i Lubomír Imlauš a Jiří Baláš na sousední věž Koketa, cestou „Nová“, klasifikace V. Ani v dalších letech se tvorba nových cest nezastavila a tito lezci objevovali další volné směry na našich pískovcích. Intenzivnější se prvnivstupům věnoval Aleš Skalák spolu s adršpašskými lezci Standou „Cikánem“ Lukavským a Petrem Mockem.

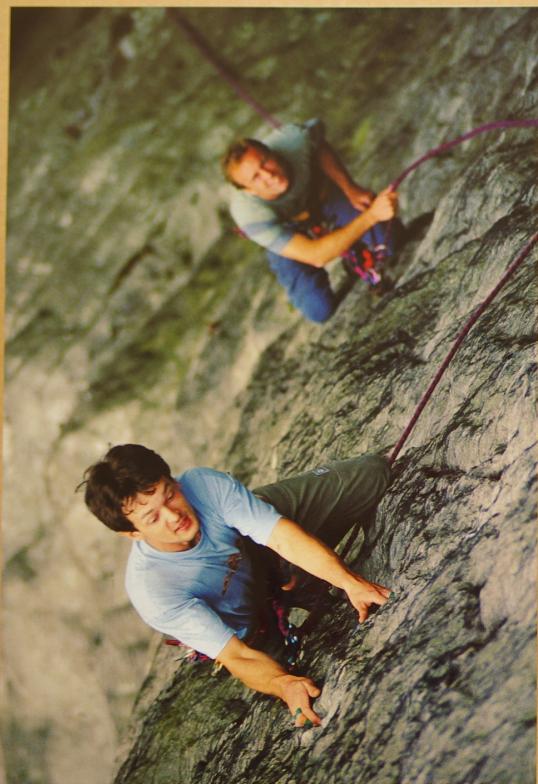
Koncem 80. let se k Alešovi přidali i další členové oddílu, kdy se velice obzvlášť oblibily věže Broumovské stěny se spoustou volných směrů a zdejším tvrdým pískovcem. Kráhy ve stěnách přibývaly také zásluhou Bedřicha Schejbalu, Vlastimila Adama, Petra Hackera, Tomáše Ryšávěho, Jana Augusty a dalších příležitostných „zafoukáčů“ (Jiří Žabka, Tomáš Lorenc, ...). Zmínka o naší aktivitě v Broumovských se dostala i do kultovní knížky Pískaří od Bohouše Šykory.

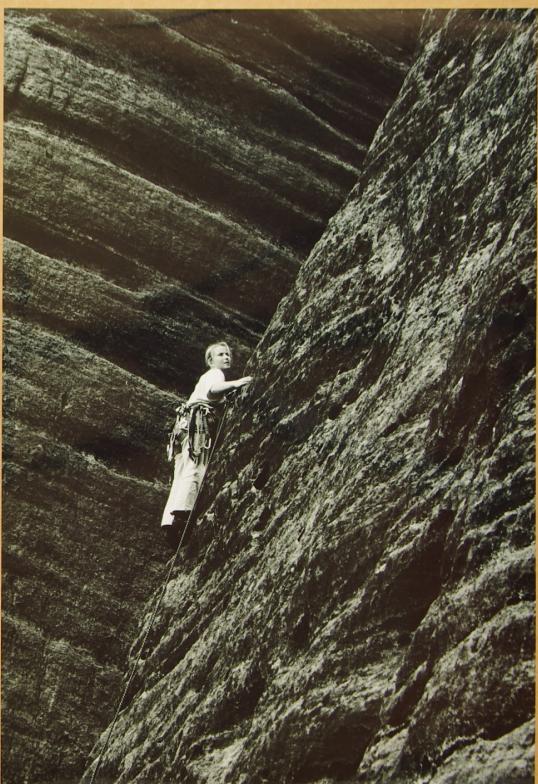
Legendy v HISu: Aleš „Alláh“ Skalák, Stando „Cikán“ Lukavský a Miroslav Kulhavý při letošním HIS-maratonu 2013. foto: Petr Hacker

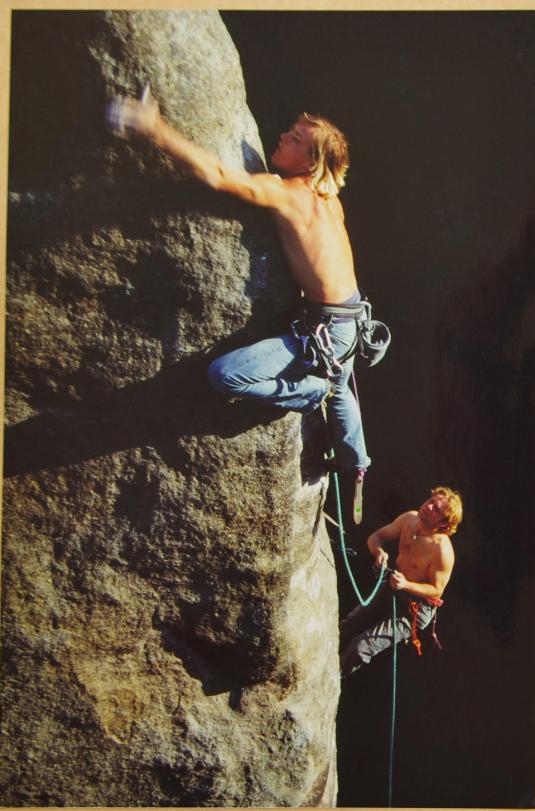
Prvnivstup „Dåbelská klíčka“ Vllc na Belzebuba v Broumovských stěnách. Stanislav Lukavský ještě Aleše Skaláka. Rok 1998. foto: Petr Hacker

Cesta „Stará zelenec zdobení“ IXa, na Chramové stěny v Teplických skalách leze Miroslav Lheric, jisti Jiří Žáka. Rok 2004
foto: Adam Práža

Cesta „Marhušina“ VIIIb na Fefáckou v Teplických skalách v jedání Martiny „Martánka“ Adamské. Rok 2004
foto: Adam Práža

Prvovýstup „Pentagram“ IXc na věž Káča Mála v Třebovicích (Broumovské stěny). Leze Mira Mach (HO Náchod), jisti Vlastimil Adam (HOVRCH). Rok 2005
foto: Adam Práža

Jirka Štěpánek osazuje kruh při průvýstupu „Bleskovec“. Klastíkace Kána Cukrovánský komín v Adršpachu. Rok 2008.
Povídámte si navzájem, napravo od zatáčky malého kruhu. Malý kruhovák se osazuje zpravidla do míst, kde je možné vložit ruku. Nejdřív se vloží ruka do kruhu, až do výšky dlaně. Poté se vloží druhá ruka do kruhu. Následně, už oběma rukama, se zaťije větší kruh. Po tomto úkonu se vloží druhý průměr směrem druhou rukou, většinou je to 1 až 2 cm podle tvrdosti píska. Následně, už oběma rukama, se zaťije větší kruh. Po tomto úkonu se vloží druhý průměr směrem druhou rukou, většinou je to 1 až 2 cm podle tvrdosti píska. Následně, už oběma rukama, se zaťuje kruh. Pro ten se nezveřejňuje dřív, nežže je vložen do kruhu. Kruh se tvaruje sloven, nebo řepe. Nejdřív se po osazení kruhu vytahují a díry po nich zavazujeme.

foto: Adam Práža

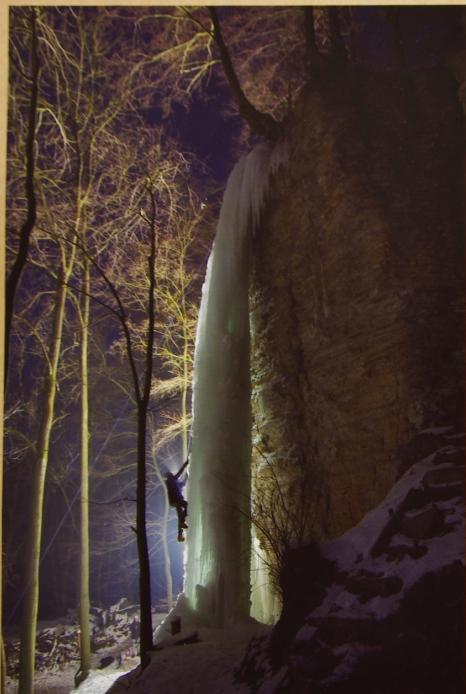
Výstup na P2 Roseg (3.920m) cestou Eigergrat AD-, III, 40°
Účastníci: Petr Hacker a Michal Martinek. Rok 2010.
foto: Petr Hacker

Výstup jedinou z nejvýznamnějších hřebenů Alp: Blaueisgrat (AD, III, 45° - 50°) na Piz Bernina (4.049m). Účastníci: Petr Hacker, Katalin Hejkalová a Martin Žáka. Rok 2007
foto: Petr Hacker

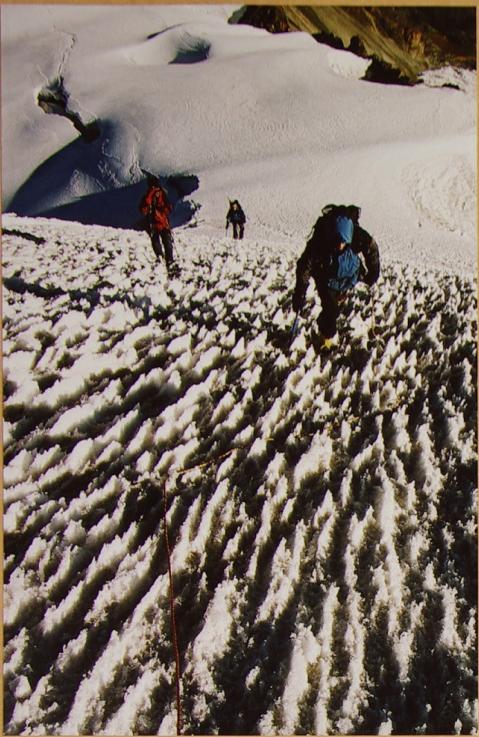
Ortler, severní stěna, D+, 70-80°, 1200 metrů lezení. Na fotografii Ota Krášený (dálší spoluúčastník: Michal Kyšta a Martin Líška, oba H.O. Vertical Brno). Rok 2009. Alpská klasická ledová stěna, o které i Reinhold Messner prohlásil, že ji považuje za jednu z nejkrásnějších v Alpách.

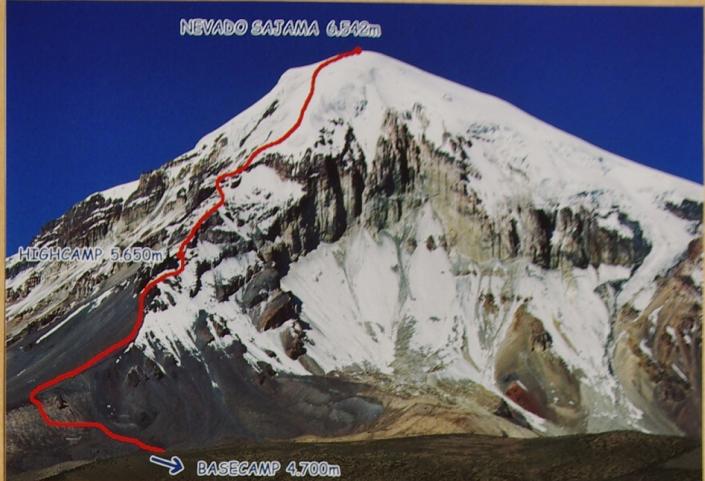
Atrakční, jak pro lezce, tak pro přihlížející je večerní ledové lezení za umělého osvětlení.
foto: Petr Hacker

Picile Cup – závody v ledovém lezení v HSiu. Od roku 2010 se v rámci povětřních podmínek snažíme v HSiu vyrábět umělý ledopád, což se dříve někdy více, někdy méně.
foto: Petr Hacker

Pole nízkých kajímků při výstupu k vrcholu Pequeno Alpamayo v Královských Kordillerach. Tomáš Lorenc, Vladimír Janata a Michal Martinek.
foto: Petr Hacker

Expedice Bolívie 2005 Výstupová cesta na nejvyšší horu Bolívie Nevado Sajama (6,542m), která byla zdolána dvěma způsoby: bez použití výškového breku na jeden zá tah (Michal Martinek a Petr Hacker) a s použitím breku (Tomáš Lorenc, Vladimír Janata a Vladimír Růžička). Další účastníci expedice byla Jana Lorenčová-Uhercová.
foto: Petr Hacker

Indie 2008. Martin Žabka sestupuje z vrcholu KangYissayll (6,104m) v pohoří Zanskar, Ladakh. foto: Petr Hacker
Další účastníci Indie 2008: David Adamský, Martina Bartáková-Adamská, Lada Pavlová-Macháčková, Lukáš Macháček.

Krásný hřeben na Pequeno Alpamayo (5,370m) v Cordillera Real (Bolívie). Tomáš Lorenc a Petr Hacker v nedokončeném výstupu na jeho vrchol.
foto: Michal Martinek

HOVRCH MTBajk – závod horských kol v okolí Nového Města, určený především pro horečce. Eda Krug v brodu přes Libchýšský potok. Rok 2013
foto: Petr Hacker

HOVRCH MTBajk 2012. Honza Leugner kousek před cílem, kde je po 41 kilometrech do trasy zařazen výběh nepřejemných „sta schodů“. foto: Michal Martinek

HOVRCH MTBajk 2012. Technicky sjezd z Kozích hřbetů k Dubovici a Petr Hacker nad obávaným mlitem. foto: Michal Martinek

HOVRCH MTBajk 2013. Ondra Petr ve sjezdu velice technickým úsekem vymletého žlabu z Kozích hřbetů k Dubovici. foto: Petr Hacker

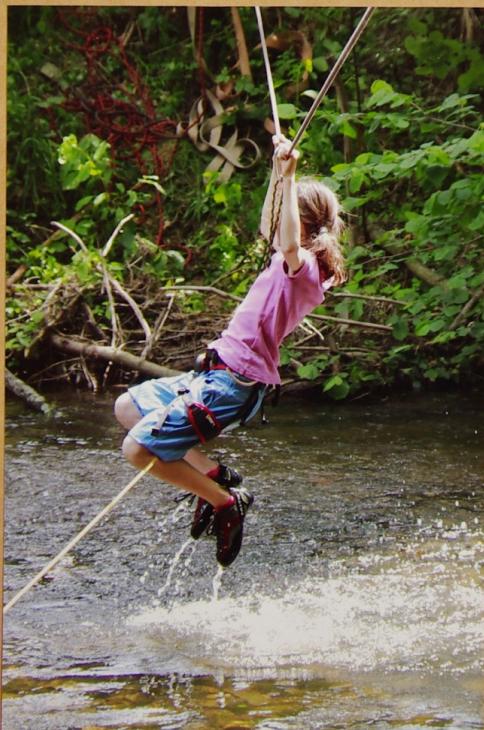
HOVRCH MTBajk 2013. Martina Vokatá po zdolání letošního propřešného a bláťávitého závodu. foto: Petr Hacker

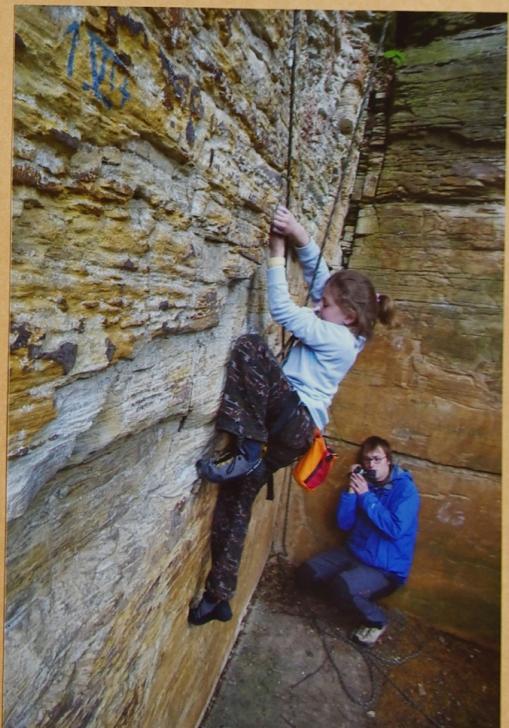
Areál HJSu při dětském HJSmaratonu. Rok 2013
Výtrvalostní lezecký závod **HJSmaraton** pořádáme od roku 2007 pro dospělé a od roku 2010 pro děti. Oba závody jsou pojednáné svou atmosférou, zvláště děti dokáží vytvořit nezapomenutelné chvíle při jejich boji o nejlepší výkon.
foto: Petr Hacker

Finále dětského HJSmaraton 2013 a Miša Rotterová (9 let) ve stěně hnána přihlížejícím publikem k maximálnímu výkonu.
foto: Petr Hacker

Během HJSmaratonu mají děti možnost dovdádat na různých atrakcích (lanový přechod přes řeku, lanovka, houpačky, domeček, atd.)
foto: Michal Martinek

Deniska Hlavatá (9 let, HOVRCH) v superfinálové cestě za 6+. Rok 2013
foto: Petr Hacker

MČR v historickém lyžování 2013 a HOVRCH parta.
Nahoře zleva: Ondra Petr, David Adamský, Martin Žabka. Dole: Dan Pfeifer, Martina
Riegerová, Markéta Lorencová a Tomáš Lorenc.
foto: Michal Martinek

MČR V HISTORICKÉM LYŽOVÁNÍ na Jurášku v Orlíkách v Krkonoších.
Jedná se o největší závody v Čechách na starých dřevěných lyžích, které pod názvem
„jasanky“, při kterých se závodníci po sjezdovce prohánějí v dobovém obležení a s
dobovým vybavením, dle tradic, které jsou převzaty od Alpinských zemí, kde mají tyto
závody s nádechem nostalgie velkou otálibu, a kde se také pravidelně pořádají závody
 mistrovství světa.

4. ročník proběhlne 25. ledna 2014.

MČR v historickém lyžování 2011, Juráška, Olešnice v Orlických horách. Pokus o obrat na
dvoumístných jasanových lyžích. Michal „Frdaš“ Martinek a Zdeněk „Kozel“ Fryml
foto: Katka Bratová

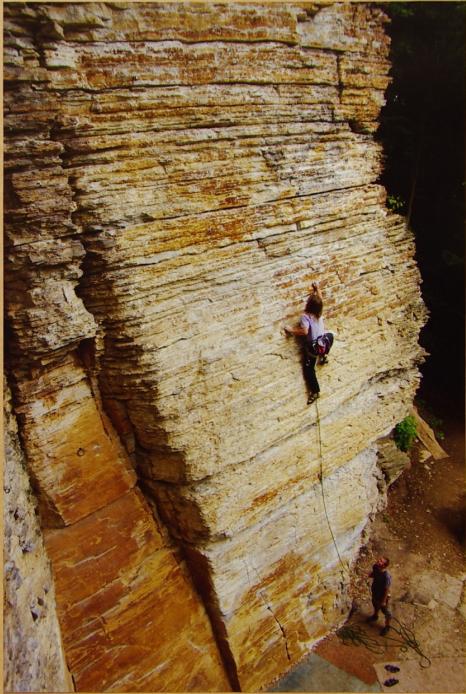
Terka Čermáková (10 let) při soutěžním skoku :-)
foto: Michal Martinek

MČR v historickém lyžování 2013, Juráška, Olešnice v Orlických horách.
Petr Hacker ve slalomu.
foto: Michal Martinek

Domácí lezecká oblast HIS. Radek Exner v cestě „Drsnohranice“ 7-.
Jiří Dan Pfeifer. Rok 2013
foto: Petr Hacker

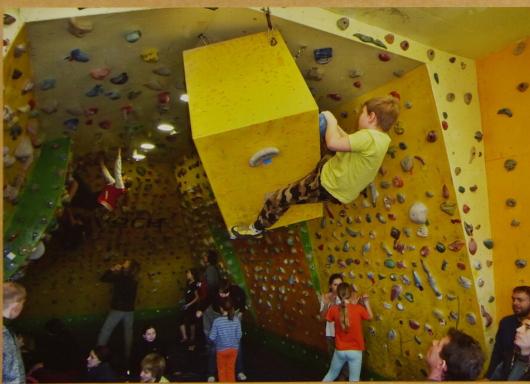
Domácí lezecká oblast HIS. Tomáš Lorenc v cestě „Perpetuum hydraulikum“ 8-.
Jiří Martin Zábková. Rok 2013
foto: Petr Hacker

Slovanské otevření nové Hovrčch boulder Plechovky proběhlo dne 28. ledna 2012.
za přítomnosti starosty, místostarostky a zástupců sportovního klubu Nového Města
a po slavnostním řezení pásky nad vstupem do haly. Petr Hrdle a předseda Hovrčch Petr
Hacker. foto: Kateka Brázdová

Veleňné vánocní lezecké závody se pořádají od roku 1992. Během let pouze měnily
místo konání. První 6 ročníku se konalo na stěně v bytovce „Stavovstropské“ tělocvičně.
Pak se s nimi pauzou přesunuly na výstavbu nového domu. Naštěstí v roce 2012 se
konaly opět v lezeckém hale v Novém Městě nad Metují. I my zakončili výroční
Letos tedy proběhly jubilejní dvacáté Hovrčch Boulder. Od loňského roku jenom
stejném termínu začali pořádat i veleňné boulderingové závody pro děti.

Veleňné závody „HOVRCH boulder 2012“ – děti.
Na krychli visí Jindra Houštík (HOVRCH).
foto: Petr Hacker

Pod heslem: VŠE JE JEDNOU POPIRVE, aneb první dojem užiláků jen jednou.
A jen jednou můžeš zažít první mezipříjezd luxusní bouldrové závody v HOVRCH
Při této akci se vydalo celkem 120 účastníků a celkově 100 závodů.
(28.1.2012). Organizátoři byli David „Dala“ Adamský a jin., Štěpán „Štěpán“.
Na fotografii jsou zde někteří příznivci z obou kategorií.
foto: Petr Hacker

Jiří Žabka a Láďa Anděl na zlomu Ushbinského ledopádu. Vzadu pod nimi ledovec Schelda a na obzoru nejvyšší hora Kavkazu Elbrus (5.642m).
foto: Petr Hacker

Kavkaz, bivak Aristova na moréně ledovce Schelda. Výhled Ushbinský ledopád, přistupová cesta k našemu snažení, vrcholu Ushba (4.710m).
foto: Petr Hacker

Expedice Kavkaz 2009
Každý den za 19 dní na Kavkaze nastupal 0-11 hodin výškových metrů, z čehož z téměř 1000 bylo výstupem záhoří a zhruba v průměru dny Expedice během této expedice vystoupila výškou na šest kavkazských vrcholů: vrchol Elbrusu a Janturjanu a o dálku tři vrcholy se pokusila. A co je nejdôležitější, provedla úspěšný provizezd Elbrusu na jasankách, což byl první a hlavní podnět ke vzniku této výpravy.
Účastníci: Michal Martinek, Martin Franc, Petr Hacker, Martin Žabka, Jiří Žabka, Vladimír Janata, Roman Kunc, Láďa Anděl a Katka Hejkalová

Kavkaz, po ledovci Schelda k Ushbinskému ledopádu.
foto: Petr Hacker

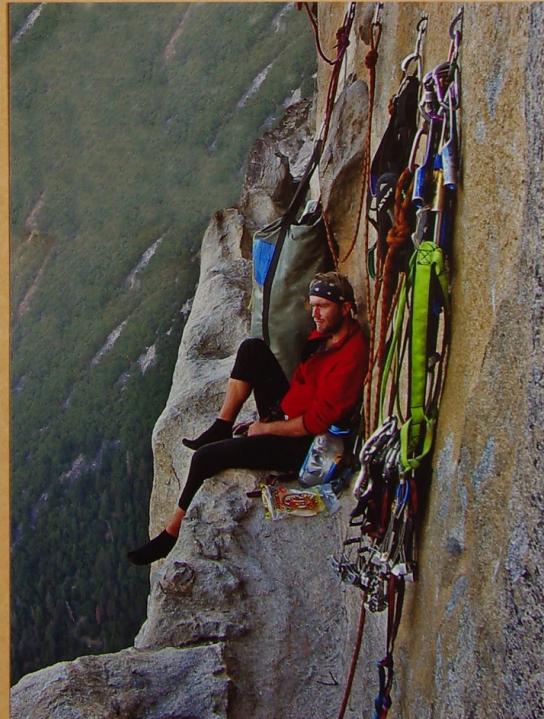
Piz Palù, výstup cestou Kuffner pillar D-, IV+V-, $45^\circ - 50^\circ$ v lehce nestandardních
troskách zimních podmínek. Lukáš Hojny a Petr Hacker. Rok 2013.
foto: Michal Martinek

Piz Palù (východní vrchol 3.882m) exponovaný vrcholový hřebinek. Michal Martinek
cestuje po úspěšném výstupu cestou Kuffner pillar D-, IV+V-, $45^\circ - 50^\circ$. Další
spolužeci: Petr Hacker a Lukáš Hojny. Rok 2013.
foto: Petr Hacker

El Capitan (Yosemite), cesta Salathé Wall, 5.9 C2, 34 dělek, 5 dnů lezení. Jirka
Šrůtek a Jiří Žabka. Rok 2003.
foto: Jiří Žabka

El Capitan (Yosemite), cesta Salathé Wall, 5.9 C2, 34 dělek, 5 dnů lezení. Jirka
Šrůtek a Jiří Žabka. Rok 2003.
foto: Jirka Šrůtek